

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: בן- ציון	שם פרטי: בסיל
--------------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: בן- ציון	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: בסיל	בלועזית Basil	מין: ☐ נ / ☐ ז תאריך לידה: 23.5.1930
מקום לידה (ישוב, מחוז): בוקרשט	בלועזית Bucarest	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: איציק (איזו) בן- ציון	שם פרטי ושם נעורים של האם: חיה דובלרו	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טרגו-ניאמץ	בלועזית Targu Neamtz	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: שלוש כיתות	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בוהוש ברומניה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: בוהוש ברומניה	תאריך השחרור: 23.8.1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? טרגו- ניאמץ
מקומות/מחנות בדרך לארץ: בוקרשט	שנת עליה: 1973	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

למדתי בבית ספר עד כיתה ג', עד גיל 9 (שנת 1939), ואז נזרקתי מבית הספר עם שאר התלמידים היהודיים, שלא הורשו עוד ללמוד. רק לאחר המלחמה המשכתי את הלימודים.
גרתי עם הוריי ושני אחיי. גרנו בשכנות וחברות טובה עם השכנים הגויים באופן רגיל, עד שהחלה המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

ביולי 1941 העבירו אותנו מטרגו- ניאמץ (שם גרתי) לבוהוש, שם שהינו עד 23.8.1944.
לא יכולתי ללמוד, כי לא קיבלו יהודים לבתי ספר ואוניברסיטאות. הכריחו את כולנו לעבוד טלאי צהוב. בזמן המלחמה היה עוצר משמונה בערב ועד בוקר מחרת, היה אסור לצאת מהבתים. יצא חוק האוסר להסתובב בלי טלאי צהוב, היו גם מודעות על עמודי חשמל ברחובות. לקולנוע, למשל, אסור היה ליהודים להכנס.
בעיקר סבלנו מאנטישמיות ואפליה ברחובות. מקרה שקרה לי באמת- עצרו אותי ברחוב, כי ידעו שאני יהודי, ובדקו האם אני באמת נימול. היו הרבה מקרים של השפלה וגזענות.
בכל תקופת המלחמה נאצלנו לשלם לשכנינו הגויים בעבור שירותים שונים כגון: דואר, קניות ועוד. זאת משום שלא יכולנו לעשות זאת בעצמנו, עקב היותנו יהודים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ב-23.8.1944 חזרנו לטרגו- ניאמץ.
בשנת 1954 הכרתי את אשתי במפעל בו עבדנו יחד. בשנת 1961 התחתנו. בשנת 1964 משפחתי עלתה לארץ.
הייתי מגיע בכל יום ראשון לשגרירות, וכל פעם שלחו אותי הביתה, עד שיום אחד הגיע הדרכון וקיבלנו אישור לעלות.
לא ידעתי שהסוכנות היהודית פועלת ממש מאחורי הקלעים. היא שילמה את כל ההוצאות. ברומניה היה שלטון קומוניסטי, ולכן הכול נעשה בחשאיות מוחלטת.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי לארץ בשנת 1973 והגעתי לראשון לציון. מאוחר יותר קיבלתי דירה בלוד ואחר כך חזרתי לראשון לציון. למדתי עברית באולפן. התחלתי לעבוד במפעל לגומי בפתח תקווה. המפעל נסגר ואחר כך התחלתי לעבוד בקו-אופ (הריבוע הכחול) בתור מחסנאי ראשי. עבדתי שם עד הפנסיה.
לאחר מלחמת יום כיפור גייסו אותי למילואים בפיקוד העורף בשטחים- חברון, רמאללה, בית-אל, בית לחם- לרוב עשיתי שמירות. הייתי במועצה של מפלגת העבודה בלוד ובהתאחדות עולי רומניה. יש לי שני ילדים וחמישה נכדים.